

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΓΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Χρυσόστομος, Μητροπολίτου Μεσσηνίας, 'Η έօρτὴ τῶν Τριῶν Ἰεραρχῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, σελ. 7-65 καὶ 201-277.

Μετὰ τὴν Εἰσαγωγήν, περὶ τῆς καθιερώσεως τῆς ὁνωρέοτης ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, δὲ Σεβ. σ. διδει λεπτομερῆ Κατάλογον τῶν Ὄμιλητῶν κατὰ τοὺς πανηγυρικούς ἑορτασμούς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1842 μέχρι τῆς σήμερον.

'Α θ α ν α σ ἰ ο υ Π. Χ α σ τ ο ύ π η, 'Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Τὸ βιβλίον τοῦ Ἰωάλ, σελ. 66-76.

Βιβλική-φιλολογική μελέτη, ἔξετάζουσα λεπτομερῶς τὰ περὶ τὸν προφήτην, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ τὸ κείμενον τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰωάλ.

Εὐαγγέλοι Δ. Θεοδώροι, 'Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀγάπη καὶ Πολιτισμός, σελ. 77-90.

'Ομιλία (ἐν κεντρικῇ αίθουσῃ τῶν Ἀθηνῶν), ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲ σ. ἔξετάζει τὴν βαθυτέρων ἔννοιαν τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ, ἐπιμένων ὅποιᾳ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ των, κατὰ τὰς ὁποίας γίνεται φανερὸν ὅτι ἡ πρώτη εἰναι ἡ βαθυτέρα γενεσιοναργός αιτία τῶν κυριωτέρων ἐκφάνσεων τοῦ δευτέρου.

Π. Β. Πάσχοι, 'Ο Δικαῖος καὶ φίλος τοῦ Χριστοῦ Λάζαρος στὴ Βυζαντινὴ Υμνογραφία, σελ. 91-103 καὶ 344-377.

Μετά τινα Εἰσαγωγικὰ Προλεγόμενα (Φιλολογικά-Ἀγιολογικά-Νμνολογικά), δὲ σ. ἔξετάζει κριτικῶς τὰς πηγὰς καὶ μᾶς προσφέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Δικαίου καὶ φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, ὡς αὕτη καταγράφεται εἰς τὰ κείμενα τῆς ὑμνογραφίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀκολουθεῖ 'Ἐπίμετρον-'Ανθολόγιον σχετικῶν ὕμνων.

Σταύροι Ν. Μαδεράκη, Θέματα τῆς εἰκονογραφεκῆς παράδοσης τῆς Κρήτης, σελ. 104-162.

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς ἀρχαιολογικῆς-Ιστορικῆς μελέτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲ σ. ἔξετάζει τὸ εἰκονογραφικὸν θέμα «Ἄγια Τριάς-Θρόνος τῆς Χάριτος». Τὸ δὲ καὶ τελευταῖον τοῦτο κεφ. ἔχει τὸν τίτλον Δοκιμὴ ἐρμηνείας τοῦ «Θρόνου τῆς Χάριτος» καὶ τῶν δλλῶν τριαδικῶν θεμάτων, ἀπὸ εἰκονογραφικῆς, Ιστορικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀπόψεως.

Κωνσταντίνου Ι. Μανίκα, 'Η Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ διάλογος Ὁρθοδόξιας-ΡΚαθολικισμοῦ κατὰ τὶς Α' καὶ Β' Πανορθοδόξους Διασκέψεις τῆς Ρόδου, σελ. 163-176, 378-396 καὶ 478-501.

Συστηματικὴ διερεύνησις, καταγραφὴ καὶ κριτικὴ ἀνάλυσις τῶν γεγονότων κατὰ τὰς ὡς ἄνω Πανορθοδόξους Διασκέψεις, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπακολουθησάντων ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς βιβλιογραφίας.

Α θ α ν. Ε. Κ α ρ α θ α ν ἀ σ η, 'Αν. Καθηγητοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης, Δύο ἐπιστημονικά Συμπόσια γιὰ τὴ χριστιαν. Θεσ/νίκη, σελ. 177-183.

Περιγραφὴ τῶν δύο ἐν Θεσσαλονίκῃ διοργανωθέντων ἐπιστημονικῶν Συμποσίων: α) εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσ/νίκης Γενναδίου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ -ἔθνικοῦ ἔργου του, καὶ β) τῆς Χριστιανικῆς Θεσ/νίκης (ἐποχὴ Κομνηνῶν), 16 καὶ 29-31 Οκτωβρίου 1990.

Α θ α ν α σ ἰ ο υ Π. Χ α σ τ ο ύ π η, 'Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου 'Αθηνῶν, Τὸ βιβλίον τοῦ Ναούμ, σελ. 278-285.

Βιβλικὴ-φιλολογικὴ μελέτη, ἔξετάζουσα τὰ κατὰ τὸν προφήτην, τὴν ἐποχήν του, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν τοῦ βιβλίου καὶ τὸ κείμενον τοῦ ὡς ἄνω παλαιοιδιαθηκικοῦ βιβλίου.

Ε ὑ α γ γ é λ ο υ Δ. Θ ε ο δ ώ ρ ο υ, 'Ομοτίμου Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, Τὸ παπικὸν πρωτεῖον ἐξ ἐπόψεως Ορθοδόξου Παραδόσεως, σελ. 286-293 καὶ 427-444.

'Ἐπι τῇ βάσει ἴστοριῶν πηγῶν τῶν 15 πρώτων αἰώνων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ρώμης ἐν τῇ ἡνωμένῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν πρώτων αἰώνων κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ Ἱεραρχικῇ τάξει τῶν ἐπισκόπων, ἀλλ' οὐδέποτε εἶχε τὸ παπικὸν πρωτεῖον, ὡς τοῦτο διετυπώθη ὑπὸ τῆς Α' Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ.

Π α ν α γ i ώ τ ο υ Ν. Σ i μ ω τ ᾱ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου, 'Ο Δαβίδ αντοεξόριστος εἰς τὴν χώραν τῶν Φιλισταίων, σελ. 294-311.

'Ο σ. ἔξετάζει κριτικῶς τὰς παλαιοιδιαθηκικὰς πηγὰς καὶ κάμνει χρησιμωτάτας ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις, ὡς πρὸς τὴν ἴστοριαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῶν γεγονότων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν εἰς τὴν χώραν τῶν Φιλισταίων φυγὴν τοῦ Δαβίδ, πρὸς διάσωσίν του.

Μ é γ α Λ. Φ α ρ ἀ ν τ ο υ, 'Ιδεολογικὰ ρεύματα καὶ οἰκολογικὴ κρίσις, σελ. 312-343.

Κριτικὴ τῶν ἀπ' αἰώνων κυκλοφορούντων ίδεολογικῶν ρευμάτων ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐποχῇ γινομένων καὶ σχέσιν ἔχόντων πρὸς τὴν οἰκολογικὴν κρίσιν, ίδιᾳ δὲ τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ζωὴν τοῦ φυτικοῦ καὶ ζωϊκοῦ κόσμου τοῦ Πλανήτου.

Α θ α ν α σ ἰ ο υ Π. Χ α σ τ ο ύ π η, 'Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου 'Αθηνῶν, Τὸ βιβλίον τοῦ Σοφονίου, σελ. 417-426.

Βιβλικὴ-φιλολογικὴ μελέτη, ἔξετάζουσα τὰ κατὰ τὸν προφήτην, τὴν ἐποχήν του, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ Χριστ. ἐκκλησίᾳ καὶ τὸ κείμενον τοῦ ὁμιλούμου παλαιοιδιαθηκικοῦ βιβλίου.

Ίωάννος Καραβίδοπού, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης, ‘*H ὥρᾳ τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὸν ἄγ. Ἰωάννην καὶ τοὺς Συνοπτικούς*, σελ. 445-451.

‘Ἐρμηνευτικὴ μελέτη, ἐν τῇ δποίᾳ δ. σ. ἔξετάζει τὰ εὐαγγελικά κείμενα (ἰδίᾳ Μάρκ. τε' 25 καὶ Ἰωάν. ιθ' 14-16), διερωτώμενος περὶ τῆς ἀριθμοῦ ὥρας τῆς Σταυρώσεως.

Στέργιος Ν. Σάκκος, Καθηγητοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης, ‘*H ἑτοιμασίᾳ ἐνδεόντεον λεξικοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης*, σελ. 452-477.

‘Ο σ. ἔξετάζει τὴν ἴστορίαν τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων λεξικῶν τῆς Κ.Δ. καὶ χαρτίζει τὴν νέαν προσπάθειαν εἰδικῶν Καθηγητῶν τοῦ Παν/μίου τοῦ Maquarie (Σύδνευ, Αὐστραλία) πρὸς ἑτοιμασίαν καὶ ἐκδοσίαν ἐνδεόντου τοιούτου, κατὰ πολὺ πληρεστέρου.

Γρηγόριος Παπαθ. Τὸ πρόβλημα τοῦ ‘*Ἐνοθεῖσμοῦ* (συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος τῆς ἀρχῆς τῶν θρησκειῶν)

τελείωση τῆς πρώτας βίβλου τοῦ ἐνοθεῖσμοῦ, ὡς καὶ συγκριτικὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν.

Γεωργίος Α. Χώρα, δ. Θ., ‘*H ἀνέγερσις ναῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας (εἰδικώτερον εἰς τὴν περιοχὴν Σερβίων καὶ Κοζάνης)*, σελ. 528-559.

‘Ιστορικὴ μελέτη, ἔξετάζουσα λεπτομερῶς τὰ περὶ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ λειτουργίαν τῶν ἱερῶν ναῶν κατὰ τοὺς γρόνους τῆς Τουρκοκρατίας εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Γεωργίος Φίλια, ‘*H ἀκολουθία τοῦ Ἐγχελαίου στὸ Βαρβερινὸ Εὐχολόγιο 336 καὶ τὸ Εὐχολόγιο τοῦ J. Goar*, σελ. 560-568.

Λειτουργιολογικὴ-παλαιογραφικὴ μελέτη, ἔξετάζουσα τὰ σχετικά πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Εὐχελαίου κείμενα, ἐν σχέσει καὶ συγκρίσει πρὸς τὰς ὡς ἀναφερομένας πηγάδας.

Γεωργίος Ε. Μπροβίλιος, ‘*Ἐμφάνισις καὶ καθιέρωσις τοῦ δροῦ «ἴεροκηρυξ»*, σελ. 569-581.

‘Ἐκκλησιαστικο-ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ δποίᾳ ἔξετάζονται αἱ ἀρχαὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὄρου «ἴεροκηρυξ» καὶ τῶν σχετικῶν ὀφφικίων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἵδια κατὰ τοὺς ιη' καὶ ιθ' αἰῶνας.

Αθανασίος Π. Χαστούπη, ‘*Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Τὸ βιβλίον τοῦ Ζαχαρίου*, σελ. 601-620.

Βιβλικὴ-φιλολογικὴ μελέτη περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, ἐν ᾧ ἔξετάζονται αἱ τὸ βιβλίον συγκροτοῦσαι τρεῖς ἐτερογενεῖς συλλογαὶ (Πρωτοζαχαρίας, Δευτεροζαχαρίας, Τριτοζαχαρίας), ὡς καὶ τὰ ἐπὶ μέρους Φιλολογικά, ιστορικά καὶ θεολογικά προβλήματα τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, ‘Ομοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου ’Αθηνῶν, ‘Ο θεσμὸς τῶν Διαικονιστῶν ἐν τῇ ’Ορθοδόξῳ Ἑκκλησίᾳ καὶ ἡ δυνατότης ἀναβιώσεως αὐτοῦ’, σελ. 621-660.

Εἰσήγησις ἐν τῷ ἐν Ρόδῳ Διορθοδόξῳ Θεολογικῷ Συνεδρίῳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔξετάζονται τὰ κατὰ τὴν ἴστορίαν τοῦ θεσμοῦ τῶν Διαικονιστῶν, τὰς προϋποθέσεις καὶ τὴν λειτουργικὴν τάξιν τῆς χειροτονίας αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἀναζωπυρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τοῦ θεσμοῦ ἐν τῇ ’Ορθοδόξῳ Ἑκκλησίᾳ.

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου ’Αθηνῶν, *Tὸ μυστήριον τῆς ιερωσύνης κατὰ τὴν Ἀγ. Γραφήν*, σελ. 661-693 (Συνεχίζεται).

Εἰσήγησις εἰς τὴν ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξον Θεολογικὴν Διάσκεψιν (1988), ἐν τῇ ὁποίᾳ, μετά τινα εἰσαγωγικὰ περὶ τοῦ Μυστηρίου, ἔξετάζεται ἡ προεικόνισις αὐτοῦ ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ, ἐν συνεχείᾳ ἡ τελείωσις τῆς ιερωσύνης ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῷ ἔργῳ τοῦ Ι. Χριστοῦ, ἡ παράδοσις αὐτῆς ἐν τῇ ἴστορίᾳ τῆς Ἑκκλησίας, ἐν τέλει δὲ ἡ σχέσις τῶν γυναικῶν πρὸς τὴν ιερωσύνην.

Μιχ. Κ. Μακράκη, ’Αν. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου ’Αθηνῶν, *H φιλοσοφία τῆς Θρησκείας σήμερα στὴν Ελλάδα. H συμβολὴ τοῦ Εὐαγγ. Δ. Θεοδώρου*, σελ. 694-717.

Φιλοσοφικὴ-ίστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ δ. σ. ἔξετάζει τὴν θέσιν τῆς φιλοσοφίας τῆς θρησκείας εἰς τὰ σύγχρονα φιλοσοφικὰ ρεύματα καὶ τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα, ίδιᾳ δὲ τὴν σημαντικὴν συμβολὴν τοῦ καθηγητοῦ Εὐαγγ. Δ. Θεοδώρου διὰ τῶν πρωτοτύπων φιλοσοφικῶν μελετῶν καὶ τῶν πανεπιστημιακῶν ἐγχειριδίων.

Παύλος, Μητροπολίτου Σουηδίας, Διάταξις-’Ακολουθία παρασκευῆς καὶ καθαγιασμοῦ τοῦ ἄγιου Μύρου ὑπὸ Δωροθέου Βουλησμᾶ, σελ. 718-740.

Δημοσίευσις δύο ἀνεκδότων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ιερομονάρχου Δωροθέου Βουλησμᾶ, ἀφορώντων εἰς τὴν Διάταξιν-’Ακολουθίαν παρασκευῆς καὶ καθαγιασμοῦ τοῦ ἄγιου Μύρου, μετὰ προλεγομένων καὶ σχολίων.

Διονυσίου Γ. Δακούρη, ’Επικ. Καθηγητοῦ Παν/μίου ’Αθηνῶν, Θρησκεύματα καὶ πνευματικὴ ἐμπειρία. *Φανατισμὸς καὶ Ἰνδικὸς Μυστικισμός*, σελ. 741-790.

Θρησκειολογικὴ μελέτη, διὰ τῆς ὁποίας δ. σ. προσεγγίζει δι’ ἐρεύνης τῶν σχετικῶν πηγῶν τὸ πανθρησκειακὸν φαινόμενον τοῦ Φανατισμοῦ καὶ τῆς Μισαλλοδοξίας, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται εἰς τὰ μυστικιστικὰ θρησκεύματα τῶν Ἰνδῶν.

Κωνσταντίνου Ν. Παπαδόπουλου, Πρεσβυτέρου, *H δμολογία Κωνσταντίνου Α' τοῦ ἐκ Μπαρτζαραπέρντ Καθολικοῦ τῆς Αρμενίας*, σελ. 791-812.

Νέα ἔκδοσις (πρώτη ἐλληνιστί) τῆς ἀνωτέρω δμολογίας, βάσει κώδικος τῆς Πετρουπόλεως, μετὰ καὶ τῆς λαΐκης μεταφράσεως, μετὰ προλεγομένων καὶ Κριτικῶν σημειώσεων.

Αφροδίτης Α. Αβαγιανοῦ, Δρος Φίλ., *Αρχαία ἐλληνικὴ θρησκεία: τὸ ἀνθρωπολογικό-βιολογικό φαινόμενο πολιτισμικῆς προβληματικῆς*, σελ. 813-819.

Σύντομος προβολὴ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, μὲ λίτιστέραν ἀναφορὰν εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Walter Burkert καὶ τῆς συμβολῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῆς ἀρχαιότητος.

Χρήστος Κ. Τσούβας, *Oἱ τιτουλάριοι ἀρχιερεῖς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον*, σελ. 838-859 (Συνεχίζεται).

‘Ο Πρόλογος καὶ τὰ δύο πρώτα κεφάλαια (ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐν συνόλῳ) ἴστορικῆς μελέτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔξετάζονται λεπτομερῶς ἡ γένεσις, ἡ ἐπικράτησις καὶ τὰ ποικίλα ὀνάτους αἰδόνας προβλήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θεσμοῦ τῶν χωρεπισκόπων-τιτουλαρίων Ἀρχιερέων εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως.

Π. Β. Παπαχούντης, «*Oἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐμεῖς*», σελ. 860-865.

Σύντομος περιγραφὴ τοῦ Ε' Παναυστραλιανοῦ Συνεδρίου τῆς ‘Ελληνορθοδόξου Νεολαίας καὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὅποια ἀνέπτυξαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Στυλιανὸς καὶ δ. Π. Β. Πάσχος (29/9—2/10/1991, ‘Αδελαΐδα).

Ιωάννος Η. Βολανάκης, *Δωδέκατον διεθνές συνέδριον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας*, σελ. 866-873.

Περιγραφὴ ἔκθεσις τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου καὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὅποια οἱ διάφοροι διμιληταὶ ἀνέπτυξαν ἐν αὐτῷ (22—28/9/1991, ἐν Βόνη).